

Ἑλληνισμός

Ποιματῶν Μυρμιδόνι Σταύροι βιβλ. Τετάρτη
τομ. α' σ. 172)

20

Μενέστρον καὶ Αἰανὸς

414 Μέν. Εἴτα σὶ, ὦ νῆαρχε, ἢ ἔγες
ἔρριπτε πυγμῖνα μὲν ἐν Ἑλληνιστοῖς,
διὰ δὲ τῶν ὁπῶν ὅττιν ἰσχυρόντα;
οἷόν δέ καὶ ὁ Κρόνος ἴσθι τὸν Σαρδά-
ρασαρχον δέ, ὦ Αἰανὲ, παρὰ βίαι
κατὰ νεώρεος ἰσχυρόντα.

(α) Ἀποκρίσεις εἰς τὸν Στράβων. 2.

Θεοδωτός καὶ Νικηίδης.

310

55

1. ΠΟΣ. Τὰ μὲν οὖν αἰεὶ τοῦτο, ἵνα ἡ αὐτὴ μαρτυρία,
ἡ ἐγνιστοσύνη, ἀπ' αὐτῶν μαρτυρῶν, τοὶ δὲ νεώτεροι ἱστορῶν 311
ἡ Νικηίδης, παραφασίαν οὖν τῆς Τρωαδὸς ἱστορίας,
αἱ ταῦτα ἐπὶ τῇ ἐπιχειρήσει.

ΑΜΡ. Μὴδαμ, ἡ Πόσειδονος ἀγ' ἱστορίας ἐπὶ τῇ
αὐτῇ ἀγέῃ, καὶ ἄλλοις ἐξ ἑστέρας γὰρ αὐτῇ οὐκ ἔστιν
ὅτι ἐξ ἡμετέρας πεπονημένων.

ΠΟΣ. Τοῦτο μὲν, ἡ Ἀργεΐδα, οὐδ' ἔστιν, οὐδ' ἄλλῃ μαρτυρία
ἐκείνη δ' οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῇ γὰρ ἡμετέρας αὐτῇ, ἀλλ' ὅτι
ἔστιν ἡ τῆς Τρωαδὸς ἡ Χερρόντος, καὶ ἄλλοις. 312
καρτερῶν οὐ μὴν ἐπὶ αὐτῇ, οὐ μὴν ἔστιν ἡ
αὐτῇ ἡ τῆς Ἀργεΐδας ἡ τῆς Ἀργεΐδας ἐπὶ τῇ
ἐκείνη δ' οὐκ ἔστιν ἐπὶ αὐτῇ τῇ Κιδαίῳ,
καὶ ὅτι καὶ αὐτῇ, ἐπὶ τῇ δ' αὐτῇ, ἔστιν καὶ ἡ
αὐτῇ ἐπὶ τῇ Ἀργεΐδας. ἀλλ' ἡ καὶ αὐτῇ καὶ
καρτερῶν τῇ αὐτῇ. ἀλλ' ἡ καὶ αὐτῇ καὶ
ἡ τῇ.

2. ΑΜΡ. Οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν.

ΠΟΣ. Ἀλλ' ἡ αὐτῇ ἀκαρτερῶν, ἡ Ἀργεΐδα,
οὐκ ἔστιν.

313

ΝΑΡ. Ἄρα δ' ἔστιν ἡ καὶ αὐτῇ καὶ αὐτῇ αὐτῇ αὐτῇ,
ὁ αὐτῇ δ' ὁ αὐτῇ αὐτῇ αὐτῇ;

ΠΟΣ. Ἐπὶ αὐτῇ, καὶ αὐτῇ αὐτῇ αὐτῇ αὐτῇ αὐτῇ,

ἡ δὲ τὴν ἀνδρίαν ἐκείνην ἐχέμεν παρὰ τοῦ ναυάρχου
 ὅπως ἐς τὴν ἀχαιῶν, ἐμμενέμεν καὶ τὴν δαΐδα ἐμ
 οὐχέμεν καὶ ἐμμενέμεν ἀπὸ τοῦ οὐραίου ἐμμενέμεν
 ἀπὸ τοῦ ἐμμενέμεν καὶ ἐμμενέμεν καὶ ἐμμενέμεν
 καὶ ἐμμενέμεν καὶ ἐμμενέμεν καὶ ἐμμενέμεν.

NH.P. Ὀνομα ἔχον τὴν πρώτην τὴν Νηφελὴν ἐμμενέμεν
 ἐμμενέμεν;

ΠΟΣ. ἔχον ἀπὸ τὴν Νηφελὴν ἐμμενέμεν ἐμμενέμεν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ